

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԵՆ

Ք. Ա. Ռ. Ա. Ս. Ա. Խ. Վ. Հ.

Մըսակ արագ կ'անցին օրեր....

Ամեն. Տ. Եղիշէ Դուրեան Ս. Պատրիարքի վախ-
ճանան բառառուն օրերը լրացած էին Յանձնի 6.
Առը., բայց պատշաճ զատուեցաւ Հոգեգալտուն
տօկին (Յունի 8) կատարել զայն:

Երուսաղեմի մէջ Հոգեգալտունը կը սօնեմի Ս.
Փրկիչ Պանքը. Աւետարանի Ա. Երևանան շատ մօ-
տի կ'ետ մը:

Ներ. Տ. Մկրտիչ նպա. Աղանունին էր հանդի-
սողին ու պատարագին Պենսկիստէի:

Ս. Փրկիչ զաւիթք վայելչօրին զարդարուած էր.
Դուրս անգանանի, յիշեալիք և մեզաց մօզամիւն
խորիս ողարմի ասացէք ինչ հոգ և մասին
կ'ետ Յովհաննիսին ի ինձ ձեռնուած եղաւ ա-
շակիրտաւ մանկանցն, այլ և թախանձանաւաք
պատճառ նեղաւ որդուցու մեր լի սրաին ասուուած
ողարմի ասեալ յիշեալիք ի մաքրավույ յազաւիւս
ձեր, և Տէր Աստուած մեր ձեզ յիշազաց և Ա-
զգամի ասուաց օրդունցի իւր միւսունուած զա-
լըստանն, ամէն Հայր մեր որ յիշեինա:

Եզեւ նորոգումն առը հոսկին թէկի (= 1618)

թափանան մեր, ի մայրական Հայպ, ձեռամբ
և հրամանն նուասազան Յովհաննին կարողինալի.
յիշոգրդ և Աղօրմի ասուգրդ յիշեալ իթիք և ո-
գործութիւն գալիք ի թէ. Ալ. մերոյ, որ է աւր-
նակ անդրաւ յաւետնին. ամէն:

Դ.

Ս. Յակոբի թիւ 958 Հետաքրէն, ուր Տ. Պատ է
«Վերուածութիւնն... Աւետարակի գրին», նուալրաւուն
Անքազիի, գրչուն 1586-ին:

— Փա՛ռք Փրկին և յիշաւակ Գրչին,
Աստուած ողարմի զրցոց սաւազողին,
Տէր Ազարիայ Հայոց Վերադիմողի,
Քամէ Հրանուր բարանայտեսի.

զիս զթագոնէն աշակիրտ ստրին

աղաչէն յիշեալ ի առը մասնեանը (sic) ի

Գերականին որոյ անունըն այսպէս կ'ոչի,

զի լոյսառու է սոյ մանկանց Միոնի.

ևս առաւել զրցոց աշակիրտ,

որց ոչ թագիք բան ի սոյն Տառի,

փափագոզացն չերմեռառնդ սրտի.

Զձնուառուն հայկազան ողարմի,

Հանդիպոզացց յայս բուռասասնի.

Երբ ընթեռնուք լատ գոլիք բան ի սոյ,

յիշան առնէք զուք զմիզ արժանի:

Զուսառուն հայկազան ողարմի,

Զզլզարիայ բարօւնին բարի,

Զիս զաշակիրտ և զժառաւ սորին,

որ զասկաւ զիս զրեցի

և միւս զըլաւ լզաս իւրաքանչիւրի,

փափագանաց ևս իմոց Հասի,

զիսանան Տիառն իմ կատարեցի:

Թուականին թ և լին.

և աւելորդ կար ի յայում ամի (թէկ=1586)

որ զասկաւ զիս յաւարտ Հանի,

աւրնեաւ է Աստուած Համայնի. Ամէն:

Գարձեալ աղաչէն զեզ կ'երայրը որ ի սիս-

լանց և ի պահասութեան նաւարիս անձնա-

զիք լինիք, զի թէ չե՛շա և թէ կ'ետ և թէ կ'ետ,

և առարկիտ, և այլ որ ինչ առաւես կ'այ ի սոր-

մա զու իմաստուն և նարար մատւք քննեալ.

զի ևս իմոտ առաւարանօք զրեցի. զի ոչ թա-

նար ունէք ևս ոչ չիքուն ի վերայ ննիս ևս ի վ-

երայր բարզին նաւարեցի. այնոր համար արհես-

տին փայլ չեղայ:

Բ.

